

Υπόθεση C-325/21

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία κατάθεσης:

25 Μαΐου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Raad van State (Κάτω Χώρες)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

19 Μαΐου 2021

Αναιρεσείων:

Κ.

Αναιρεσίβλητος:Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid K.**Αντικείμενο της κύριας δίκης**

Η αίτηση αναίρεσης στη διαφορά της κύριας δίκης στρέφεται κατά της απόφασης του Rechtbank Den Haag (πρωτοδικείου της Χάγης, Κάτω Χώρες) της 17ης Οκτωβρίου 2019, με την οποία απορρίφθηκε η ασκηθείσα προσφυγή του Κ. κατά της απόφασης του Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (υφυπουργού δικαιοσύνης και ασφαλείας, Κάτω Χώρες, στο εξής: υφυπουργός) της 24ης Ιουλίου 2019, με την οποία ο τελευταίος αρνήθηκε την εξέταση αίτησης του Κ. για τη χορήγηση άδειας διαμονής ορισμένου χρόνου λόγω ασύλου, με την αιτιολογία ότι η Αυστρία εξακολουθούσε να είναι υπεύθυνη για την εξέταση της εν λόγω αίτησης, και έκρινε ότι ο υφυπουργός ορθώς θεώρησε την Αυστρία ως υπεύθυνη για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Αίτηση βάσει άρθρου 267 ΣΛΕΕ για ερμηνεία του άρθρου 27, παράγραφος 1, καθώς και του άρθρου 29, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που

υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (στο εξής: κανονισμός Δουβλίνο III).

Το αιτούν δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο διευκρινίσεις σχετικά με την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού στην περίπτωση κατά την οποία ήδη υφίσταται μεταξύ δύο κρατών μελών διακανονισμός για την αναγνώριση της ευθύνης για την εξέταση και ο αλλοδαπός διαφεύγει πριν από τη μεταφορά μεταξύ των δύο κρατών μελών και, εν συνεχεία, υποβάλλει εκ νέου σε τρίτο κράτος μέλος αίτηση διεθνούς προστασίας. Το αιτούν δικαστήριο έχει διαπιστώσει, συναφώς, ότι με σκοπό την αποφυγή της παρελεύσεως της προβλεπόμενης στο άρθρο 29, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού Δουβλίνο III προθεσμίας μεταφοράς και της περιέλευσης της ευθύνης για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος, για τον λόγο ότι αλλοδαπός εξακολουθεί να διαφεύγει, ορισμένα κράτη μέλη ακολουθούσαν στην πράξη μια μέθοδο για τον υπολογισμό των προθεσμιών μεταφοράς που είναι γνωστή ως chain rule. Ο κανόνας αυτός, ο οποίος διαμορφώθηκε από τη Dublin Contact Committee¹, ορίζει ότι η προθεσμία μεταφοράς αρχίζει εκ νέου όταν ο αλλοδαπός διαφεύγει πριν από τη μεταφορά και υποβάλλει εκ νέου πριν από την παρέλευση της προθεσμίας αυτής σε τρίτο κράτος μέλος αίτηση διεθνούς προστασίας. Δεδομένου ότι ο chain rule δεν έχει (ακόμη) νομική υπόσταση, πλην όμως εφαρμόζεται ήδη στην πρακτική των κρατών, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται εάν η εφαρμογή του εν λόγω κανόνα αντιβαίνει στον κανονισμό Δουβλίνο III. Επιπλέον, υποβάλλει στο Δικαστήριο το ερώτημα αν ο αλλοδαπός μπορεί να επικαλεσθεί σε τρίτο κράτος μέλος την παρέλευση της προθεσμίας μεταφοράς βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III η οποία ισχύει μεταξύ του κράτους μέλους που υπέβαλε το αίτημα και του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται το αίτημα.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180) την έννοια ότι ήδη αρξάμενη προθεσμία μεταφοράς βάσει του άρθρου 29, παράγραφοι 1 και 2, αρχίζει να τρέχει εκ νέου από το χρονικό σημείο κατά το οποίο ο αλλοδαπός, αφότου ματαίωσε μέσω διαφυγής τη μεταφορά από κράτος μέλος, αιτείται εκ νέου διεθνή προστασία σε άλλο (εν προκειμένω τρίτο) κράτος μέλος;

¹ Η Dublin Contact Committee είναι ομάδα εθνικών πραγματογνωμόνων οι οποίοι διορίζονται από τα κράτη μέλη και συμβουλευούν την Επιτροπή κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της βάσει του κανονισμού Δουβλίνο III και των σχετικών εφαρμοστικών κανόνων.

2. Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα: Έχει το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013, υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψης 19, την έννοια ότι δεν μπορεί στο πλαίσιο προσφυγής κατά απόφασης περί μεταφοράς να ευδοκιμήσει ο προβαλλόμενος από αιτούντα διεθνή προστασία ισχυρισμός ότι η μεταφορά δεν επιτρέπεται να πραγματοποιηθεί λόγω παρελεύσεως της προθεσμίας για τη συμφωνηθείσα προηγουμένως μεταξύ δύο κρατών μελών (εν προκειμένω της Γαλλίας και της Αυστρίας) μεταφορά, με αποτέλεσμα να έχει παρέλθει η προθεσμία εντός της οποίας μπορούσαν οι Κάτω Χώρες να πραγματοποιήσουν τη μεταφορά;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Κανονισμός Δουβλίνο III, ιδίως αιτιολογικές σκέψεις 4, 5, 9, 19 και 28, καθώς και άρθρα 2, 3, 18, 19, 20, 21, 23, 25, 26, 27 και 29

Κανονισμός (ΕΚ) 1560/2003 της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα μέτρα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 118/2014 της Επιτροπής, της 30ής Ιανουαρίου 2014 (στο εξής: εκτελεστικός κανονισμός), ιδίως άρθρο 9

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Vreemdelingenwet 2000 (νόμος των Κάτω Χωρών του 2000 περί αλλοδαπών), ιδίως άρθρα 8, 28 και 30

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της κύριας δίκης

- 1 Στις 6 Σεπτεμβρίου 2018, ο Κ., ο οποίος κατάγεται από τη Νιγηρία (στο εξής: Κ.), υπέβαλε στη Γαλλία αίτηση διεθνούς προστασίας. Δεδομένου ότι προηγουμένως είχε υποβάλει στην Αυστρία αίτηση διεθνούς προστασίας, η Γαλλία απηύθυνε στην Αυστρία αίτημα για την εκ νέου ανάληψή του. Η Αυστρία έκανε δεκτό το αίτημα εκ νέου ανάληψης στις 4 Οκτωβρίου 2018. Επειδή ο αλλοδαπός διέφευγε, η μεταφορά μεταξύ της Γαλλίας και της Αυστρίας δεν πραγματοποιήθηκε.
- 2 Ο Κ. υπέβαλε, εν συνεχεία, στις 27 Μαρτίου 2019 στις Κάτω Χώρες αίτηση διεθνούς προστασίας. Ο υφυπουργός υποστήριξε στις 3 Μαΐου 2019 ότι η Αυστρία είναι υπεύθυνη για την εξέταση της αίτησης βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού Δουβλίνο III. Το κράτος μέλος αυτό αρνήθηκε το αίτημα εκ νέου ανάληψης στις 10 Μαΐου 2019, με την αιτιολογία ότι η Γαλλία δεν του γνωστοποίησε ότι η μεταφορά δεν μπορούσε να πραγματοποιηθεί εντός προθεσμίας έξι μηνών. Επομένως, βάσει του άρθρου 29,

παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III, η ευθύνη για την εξέταση της αίτησης περιήλθε στις 4 Απριλίου 2019 στη Γαλλία.

- 3 Ο υφυπουργός ζήτησε, εν συνεχεία, –στις 31 Μαΐου 2019– τόσο από την Αυστρία όσο και από τη Γαλλία να επανεξετάσουν το αίτημα εκ νέου ανάληψης. Στο έγγραφο προς τις αυστριακές αρχές υπογράμμισε ότι η Αυστρία είναι υπεύθυνη για την εξέταση, για τον λόγο ότι η ισχύουσα μεταξύ της Γαλλίας και της Αυστρίας προθεσμία μεταφοράς άρχισε να τρέχει εκ νέου, επειδή ο Κ. αιτήθηκε διεθνή προστασία στις Κάτω Χώρες πριν από την παρέλευση της εν λόγω προθεσμίας.
- 4 Η Αυστρία έκανε δεκτό το αίτημα εκ νέου ανάληψης των Κάτω Χωρών στις 3 Ιουλίου 2019. Με απόφαση της 24ης Ιουλίου 2019, ο υφυπουργός αρνήθηκε την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας του Κ.
- 5 Κατά της απόφασης αυτής, ο Κ. άσκησε προσφυγή στο Rechtbank Den Haag (πρωτοδικείο της Χάγης, Κάτω Χώρες), το οποίο εξέδωσε στις 17 Οκτωβρίου 2019 την προσβαλλόμενη απόφαση.

Κύρια επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 6 Ο Κ. υποστήριξε ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ότι η ευθύνη για την εξέταση περιήλθε στις 4 Απριλίου 2019 στη Γαλλία, καθόσον το εν λόγω κράτος μέλος δεν γνωστοποίησε στην Αυστρία ότι η μεταφορά έπρεπε να αναβληθεί βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III. Δεδομένου ότι οι Κάτω Χώρες δεν είχαν διαβιβάσει στην Αυστρία αίτημα αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης πριν από την ημερομηνία αυτή, αυτός δεν επιτρέπεται να μεταφερθεί στην Αυστρία. Επειδή ο υφυπουργός μετά από αυτή την ημερομηνία και εντός της προθεσμίας του άρθρου 21, παράγραφος 1, ή του άρθρου 23, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού δεν απηύθυνε αίτημα αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης ούτε στη Γαλλία, η ευθύνη για την εξέταση περιήλθε στις Κάτω Χώρες.
- 7 Προς στήριξη της αίτησης αναίρεσής του, ο Κ. προβάλλει ότι η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου προσκρούει στο άρθρο 29 του κανονισμού Δουβλίνο III, για τον λόγο ότι οι προθεσμίες μεταφοράς του εν λόγω άρθρου συνιστούν τα ανώτατα χρονικά όρια και, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να παραταθούν σε περίπτωση υποβολής αίτησης διεθνούς προστασίας σε τρίτο κράτος μέλος. Επιπλέον, διαφωνεί με τη διαπίστωση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ότι τέτοια ερμηνεία αντίκειται στον σκοπό του κανονισμού Δουβλίνο III, καθόσον αυτός δεν αποσκοπεί μόνον στο να αποτρέψει το forum shopping, αλλά επιπλέον επιδιώκει να εξασφαλίσει στον αλλοδαπό εντός συντόμου χρονικού διαστήματος σαφήνεια ως προς το ποιο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 8 Όπως διαπιστώνει το αιτούν δικαστήριο, δεν αμφισβητείται στο πλαίσιο της κατ' αναίρεση διαδικασίας ότι οι γαλλικές αρχές παρέλειψαν να γνωστοποιήσουν βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού στην Αυστρία ότι ο αλλοδαπός διαφεύγει και ότι εξ αυτού του λόγου δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί η μεταφορά εντός προθεσμίας έξι μηνών.
- 9 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η προθεσμία έξι μηνών και οι προϋποθέσεις παράτασης της βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III πρέπει να εφαρμόζονται στενά. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο έκρινε στη σκέψη 72 της απόφασης της 19ης Μαρτίου 2019, Jawo (C-163/17, EU:C:2019:218) ότι το άρθρο 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού Δουβλίνο III δεν προβλέπει, για την παράταση της προθεσμίας μεταφοράς στις περιπτώσεις τις οποίες αφορά η εν λόγω διάταξη, καμία διαβούλευση μεταξύ του κράτους μέλους που υπέβαλε το αίτημα και του υπεύθυνου κράτους μέλους. Περαιτέρω, έχει κρίνει επανειλημμένως ότι οι διαδικασίες αναδοχής και εκ νέου ανάληψης πρέπει να διεξάγονται σύμφωνα με τους κανόνες τους οποίους θεσπίζει, μεταξύ άλλων, το κεφάλαιο VI του κανονισμού Δουβλίνο III και, ειδικότερα, με τήρηση μιας σειράς επιτακτικών προθεσμιών (πρβλ. αποφάσεις της 26ης Ιουλίου 2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, σκέψεις 49 και 50, της 25ης Ιανουαρίου 2018, Hasan, C-360/16, EU:C:2018:35, σκέψη 60, καθώς και της 13ης Νοεμβρίου 2018, X και X, C-47/17, EU:C:2018:900, σκέψη 57). Στη σκέψη 70 της τελευταίας απόφασης, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι αυτές οι αποκλειστικές προθεσμίες μαρτυρούν την ιδιαίτερη σημασία που αναγνώρισε ο νομοθέτης της Ένωσης στον ταχύ καθορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο να εξετάσει αίτηση διεθνούς προστασίας. Ο νομοθέτης της Ένωσης αναγνώρισε ότι τέτοιες αιτήσεις ενδέχεται για τον λόγο αυτό να απαιτείται να εξετάζονται από κράτος μέλος διαφορετικό από αυτό που είναι υπεύθυνο βάσει των κριτηρίων του κεφαλαίου III του εν λόγω κανονισμού.
- 10 Υπό το πρίσμα της ανωτέρω νομολογίας πρέπει να γίνει δεκτό ότι μεταξύ της Αυστρίας και της Γαλλίας ισχύει αποκλειστική προθεσμία έξι μηνών και ότι η υπέρβαση της προθεσμίας αυτής συνεπάγεται τη μετατόπιση της ευθύνης μεταξύ των δύο κρατών μελών. Ανακύπτει βέβαια το ζήτημα κατά πόσον η προθεσμία ασκεί επιρροή κατά την εξέταση νέας αίτησης διεθνούς προστασίας σε τρίτο κράτος μέλος, δεδομένου ότι το άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III δεν φαίνεται να αφορά άμεσα την περίπτωση αλλοδαπού ο οποίος όχι μόνο διέφυγε αλλά επιπλέον υπέβαλε στις 27 Μαρτίου 2019 –δηλαδή εντός της ισχύουσας μεταξύ της Αυστρίας και της Γαλλίας προθεσμίας μεταφοράς– στις Κάτω Χώρες νέα αίτηση διεθνούς προστασίας. Το αιτούν δικαστήριο θεωρεί την επίλυση αυτού του ζητήματος κρίσιμη για να μπορέσει να κρίνει αν ο κανονισμός Δουβλίνο III μπορεί να ερμηνευθεί βάσει του chain rule.
- 11 Για την επίλυση του ζητήματος, το αιτούν δικαστήριο εξετάζει δύο ενδεχόμενα: Στο πρώτο ενδεχόμενο, οι προθεσμίες του άρθρου 29 του κανονισμού Δουβλίνο

III επιδρούν μόνο στη σχέση μεταξύ του υπεύθυνου κράτους μέλους και του κράτους μέλους που υπέβαλε το αίτημα, ήτοι της Αυστρίας και της Γαλλίας, ενώ στο δεύτερο ενδεχόμενο, το οποίο στηρίζεται στον chain rule, μπορεί να αρχίσει να τρέχει εκ νέου η αρχική προθεσμία μεταφοράς η οποία ισχύει και στη σχέση μεταξύ της Αυστρίας και τρίτων κρατών μελών εντός των οποίων ο αλλοδαπός αιτήθηκε διεθνή προστασία.

- 12 Στο πλαίσιο του πρώτο ενδεχόμενου, το άρθρο 29 του κανονισμού Δουβλίνο III έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη σε αυτό προθεσμία μεταφοράς ισχύει αποκλειστικά μεταξύ των δύο κρατών μελών τα οποία είχαν συνάψει τον διακανονισμό για την ανάληψη της ευθύνης για την εξέταση, στον οποίο στηρίχθηκε η απόφαση μεταφοράς (πρβλ. απόφαση Jawo, σκέψη 59, στην οποία γίνεται αναφορά στα «δύο ενδιαφερόμενα κράτη μέλη»). Το γεγονός ότι ο ίδιος αλλοδαπός αιτείται διεθνή προστασία σε τρίτο κράτος μέλος μετά τη θέση σε ισχύ του εν λόγω διακανονισμού, δεν ασκεί επιρροή στη διάρκεια της προθεσμίας μεταφοράς.
- 13 Η προηγηθείσα ερμηνεία συνεπάγεται εν προκειμένω ότι η προθεσμία μεταφοράς που ίσχυε μεταξύ της Αυστρίας και της Γαλλίας, εξέπνευσε μετά από έξι μήνες. Τοιουτοτρόπως, η υποχρέωση της Αυστρίας για την εκ νέου ανάληψη εξέλιπε στις 4 Απριλίου 2019 και περιήλθε στη Γαλλία.
- 14 Ανεξάρτητα από το ζήτημα εάν μπορεί να ευδοκιμήσει ο ισχυρισμός ο Κ. ότι η Αυστρία εσφαλμένα έκανε δεκτό το αίτημα εκ νέου ανάληψης του υφυπουργού (πρβλ., συναφώς, απόφαση της 2ας Απριλίου 2019, Η. R., C-582/17, EU:C:2019:280, σκέψη 80, και δεύτερο προδικαστικό ερώτημα), η επιχειρηματολογία στο πλαίσιο του πρώτου αυτού ενδεχόμενου συνεπάγεται ότι η ευθύνη για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας περιήλθε στις Κάτω Χώρες. Συγκεκριμένα, πέραν των προθεσμιών μεταφοράς που προβλέπονται στο άρθρο 29 του κανονισμού Δουβλίνο III πρέπει να τηρούνται και οι προθεσμίες για τη διαβίβαση αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης που προβλέπονται στο άρθρο 21, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, και στο άρθρο 23, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού. Δεδομένου ότι οι προθεσμίες αυτές παρήλθαν, ο υφυπουργός δεν μπορεί πλέον να διαβιβάσει στη Γαλλία, εν προκειμένω, νέο αίτημα αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης.
- 15 Υπέρ της ερμηνείας σύμφωνα με το πρώτο ενδεχόμενο συνηγορεί το γεγονός ότι αυτή συνάδει με τον σκοπό του κανονισμού Δουβλίνο III να προσδιορίζεται ταχέως, με σαφή και λειτουργικό τρόπο, το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας. Τούτο είναι σημαντικό προκειμένου να κατοχυρώνεται η πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες χορήγησης διεθνούς προστασίας και να είναι δυνατή η ταχεία εξέταση αιτήσεων αυτού του είδους, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 4 και 5 του κανονισμού Δουβλίνο III, καθώς και τις σκέψεις 58 και 59 της απόφασης Jawo. Εφόσον το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα δεν είναι σε θέση να πραγματοποιήσει τη μεταφορά του αλλοδαπού στο υπεύθυνο κράτος μέλος εντός της προθεσμίας των 18 μηνών, η

ευθύνη για την εξέταση περιέρχεται αυτοδικαίως στο κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα.

- 16 Κατά της ερμηνείας αυτής μπορεί να υποστηριχθεί ότι αυτή προωθεί το forum shopping και τις δευτερογενείς μετακινήσεις. Από την υπό κρίση ένδικη διαφορά καθίσταται σαφές ότι ο αλλοδαπός μπορεί να προσδιορίσει σε σημαντικό βαθμό ο ίδιος, μέσω της διαφυγής και της διέλευσης, ποιο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας του. Συγκεκριμένα, εφόσον ο αλλοδαπός διαφεύγει για αρκετό χρόνο, το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα δεν έχει τη δυνατότητα να τον μεταφέρει στο υπεύθυνο κράτος μέλος εντός της προθεσμίας μεταφοράς, οπότε η υποχρέωσή του για την εκ νέου ανάληψη του αλλοδαπού βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III εκλείπει. Επίσης, το τρίτο κράτος μέλος εντός του οποίου ο αλλοδαπός εμφανίζεται και αιτείται εκ νέου διεθνή προστασία πρέπει συχνά να καταβάλει εκτεταμένες προσπάθειες προκειμένου να επιτύχει τη σύναψη διακανονισμού για την εκ νέου ανάληψη ή την αναδοχή. Τούτο αντιβαίνει στους σκοπούς του κανονισμού Δουβλίνο III, να εξετάζονται ταχέως αιτήσεις διεθνούς προστασίας και να αποφεύγεται το forum shopping (πρβλ. αιτιολογική σκέψη 5 του εν λόγω κανονισμού και απόφαση της 7ης Ιουνίου 2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, σκέψη 54).
- 17 Σε αυτό το πλαίσιο, το αιτούν δικαστήριο παρατηρεί ότι η Επιτροπή συμμερίζεται τη διαπίστωσή του ότι υπό το κράτος του ισχύοντος κανονισμού Δουβλίνο III υφίσταται τάση για forum shopping. Τούτο προκύπτει, κατά πρώτον, από την αιτιολογική σκέψη 25 της πρότασης της Επιτροπής για την αναδιατύπωση του εν λόγω κανονισμού (COM[2016]270 τελικό) η οποία φαίνεται να υποδηλώνει ότι είναι ορθή η ερμηνεία του άρθρου 29 του ισχύοντος κανονισμού Δουβλίνο III σύμφωνα με το πρώτο ενδεχόμενο, και, κατά δεύτερον, από το άρθρο 35, παράγραφος 2, της νέας πρότασης της Επιτροπής για κανονισμό για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης (COM[2020]610 τελικό). Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, προθεσμία μεταφοράς που δεν έχει παρέλθει διακόπτεται όταν αλλοδαπός διαφεύγει και το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά ενημερώνει σχετικά το υπεύθυνο κράτος μέλος. Εφόσον ο αλλοδαπός εμφανισθεί αργότερα εκ νέου σε αυτό το κράτος μέλος, αρχίζει εκ νέου η προθεσμία μεταφοράς, οπότε ο αλλοδαπός μπορεί ακόμη να μεταφερθεί εντός της εναπομένουσας προθεσμίας. Κατά το αιτούν δικαστήριο, σε αυτήν την περίπτωση πρόκειται για εντελώς διαφορετική μέθοδο καταπολέμησης του forum shopping σε σχέση με τον chain rule.
- 18 Το αιτούν δικαστήριο τονίζει στο πλαίσιο του δεύτερου ενδεχόμενου ότι η προθεσμία μεταφοράς που ίσχυε αρχικά μεταξύ της Γαλλίας και της Αυστρίας σύμφωνα με την ερμηνεία του chain rule που επιχειρεί ο υφυπουργός στην προκείμενη ένδικη υπόθεση ανερχόταν σε έξι μήνες και παρήλθε στις 27 Μαρτίου 2019. Δεδομένου ότι ο Κ. διέφυγε και εν συνεχεία αιτήθηκε –στις 27 Μαρτίου 2019, συνεπώς πριν από την παρέλευση της προθεσμίας αυτής– στις Κάτω Χώρες εκ νέου διεθνή προστασία, άρχισε εκ νέου η προθεσμία βάσει του chain rule. Εξ αυτού του λόγου, η προθεσμία εντός της οποίας μπορούσε να πραγματοποιηθεί η

μεταφορά στην Αυστρία παρατάθηκε εν τοις πράγμασι στις 27 Μαρτίου 2019 κατά έξι μήνες έως τις 27 Σεπτεμβρίου 2019. Σύμφωνα με αυτή την επιχειρηματολογία, η Αυστρία εξακολουθούσε να είναι το υπεύθυνο κράτος μέλος για την εξέταση της αίτησης του Κ.

- 19 Με την εφαρμογή του προαναφερθέντα κανόνα μπορεί βέβαια να αντιμετωπισθεί το κίνητρο διαφυγής και δευτερογενών μετακινήσεων, δεδομένου ότι καθίσταται μη ελκυστικό για αλλοδαπούς να επιχειρούν μέσω της διαφυγής και της διέλευσης να μετατοπίσουν την ευθύνη για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος· ωστόσο, ο κανόνας αυτός δεν έχει δεσμευτική νομική ισχύ υπό το κράτος του ισχύοντος κανονισμού Δουβλίνο III, δεδομένου ότι τα πρωτόκολλα της Dublin Contact Committee συνιστούν απλώς απόδοση ανεπίσημων συζητήσεων οι οποίες δεν δεσμεύουν τα κράτη μέλη και την Επιτροπή. Το γεγονός ότι ο chain rule δεν έχει δεσμευτική νομική ισχύ οδηγεί σε διχογνωμία μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με την εφαρμογή του εν λόγω κανόνα, εξαιτίας της οποίας μπορούν να προκύψουν καταστάσεις στις οποίες πλείονα κράτη μέλη θεωρούν εαυτόν ως υπεύθυνο για την εξέταση ή να μην θεωρεί ούτε ένα κράτος μέλος εαυτόν ως υπεύθυνο για την εξέταση, γεγονός που αντιβαίνει στον επιδιωκόμενο με τον κανονισμό Δουβλίνο III σκοπό της ταχύτητας κατά την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας.
- 20 Εάν πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο κανονισμός Δουβλίνο III δεν επιτρέπει ερμηνεία σύμφωνα με τον chain rule και ότι η προθεσμία μεταφοράς που ίσχυε μεταξύ της Αυστρίας και της Γαλλίας εξέπνευσε μετά από έξι μήνες –στις 4 Απριλίου 2019–, ανακύπτει το ζήτημα κατά πόσον ο Κ. μπορεί να επικαλεσθεί στις Κάτω Χώρες – στο πλαίσιο της προσφυγής κατά της απόφασης περί μεταφοράς της 24ης Ιουλίου 2019– την παρέλευση της προθεσμίας αυτής μεταφοράς, με αποτέλεσμα να έχει παρέλθει η προθεσμία εντός της οποίας μπορούσαν οι Κάτω Χώρες να πραγματοποιήσουν τη μεταφορά.
- 21 Σε αυτό το πλαίσιο, το αιτούν δικαστήριο παραπέμπει στην απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2017, Shiri (C-201/16, EU:C:2017:805), στη σκέψη 46 της οποίας έκρινε το Δικαστήριο ότι το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο III, υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψης 19 του κανονισμού, καθώς και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν την έννοια ότι ένα πρόσωπο το οποίο αιτήθηκε διεθνούς προστασίας πρέπει να έχει στη διάθεσή του ένα αποτελεσματικό και γρήγορο ένδικο βοήθημα που να του δίνει τη δυνατότητα να επικαλεσθεί την παρέλευση της εξάμηνης προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 29, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού, η οποία έλαβε χώρα μετά την έκδοση της απόφασης περί μεταφοράς.
- 22 Ωστόσο, σε αντίθεση με την απόφαση Shiri, στην προκείμενη υπόθεση εμπλέκονται περισσότερα από δύο κράτη μέλη. Επιπλέον, η προθεσμία μεταφοράς που ίσχυε αρχικά μεταξύ της Αυστρίας και της Γαλλίας έχει παρέλθει εν προκειμένω, δεδομένου ότι ο Κ. έχει διαφύγει. Επομένως, η απόφαση Shiri δεν έχει σχέση με την υπό κρίση περίπτωση.

- 23 Σε αυτό το πλαίσιο, το αιτούν δικαστήριο τονίζει ότι το Δικαστήριο έχει προσδιορίσει τα όρια της προβλεπόμενης στο άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο III προσφυγής στις αποφάσεις της 7ης Ιουνίου 2016, *Ghezelbash* (C-63/15, EU:C:2016:409), και της 26ης Ιουλίου 2017, *Mengesteab* (C-670/16, EU:C:2017:587), μεταξύ άλλων, υπό το πρίσμα των σκοπών και του πλαισίου του κανονισμού. Στη σκέψη 46 της απόφασης *Mengesteab* και στη σκέψη 52 της απόφασης *Ghezelbash* έκρινε ότι σκοπός του κανονισμού Δουβλίνο III σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 9 δεν είναι μόνο να καταστήσει το σύστημα Δουβλίνο III αποτελεσματικότερο, αλλά και να προσφέρει βελτιωμένη προστασία σε αιτούντες άσυλο, ιδίως με την αποτελεσματική και πλήρη δικαστική προστασία τους.
- 24 Εντούτοις, το Δικαστήριο υπογράμμισε στην απόφαση *Ghezelbash*, επίσης, ότι το σύστημα Δουβλίνο III αποσκοπεί στο να αποτρέψει το *forum shopping*. Από τη σκέψη 54 της απόφασης αυτής προκύπτει ότι το δικαστήριο που επιλαμβάνεται προσφυγής δεν θα έπρεπε να καλείται να αναθέσει την ευθύνη της εξέτασης αίτησης διεθνούς προστασίας σε κάποιο κράτος μέλος το οποίο ορίζεται κατά την προαίρεση του προσφεύγοντος.
- 25 Εξ αυτού του λόγου, δεν έχει, κατά το αιτούν δικαστήριο, αλλοδαπός τη δυνατότητα βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο III να προσβάλει σε τρίτο κράτος μέλος διακανονισμό για την αναγνώριση της ευθύνης για την εξέταση ο οποίος έχει ήδη συναφθεί μεταξύ δύο άλλων κρατών μελών. Διαφορετική ερμηνεία θα είχε ως αποτέλεσμα ότι ο αλλοδαπός θα είχε κίνητρο να επιδιώξει συνειδητά να αποφύγει τον έλεγχο των αρχών που είναι αρμόδιες για τον έλεγχο της εκτέλεσης της μεταφοράς, προκειμένου να ματαιώσει τη μεταφορά αυτή και εν συνεχεία να μπορεί να ισχυρισθεί ότι η ευθύνη για την εξέταση περιήλθε σε άλλο κράτος μέλος απλώς και μόνον λόγω της παρελεύσεως της προθεσμίας.